

ловѣкъ, но много е подобро да не отмъщава, но да опрости увреждението на ближните си; защо прощаваніето е основано на Божиата правдѣ, на собственото наше добро, и на душевното ни спокойствие, и избавява ны отъ много бѣды. Памятозлобието ражда междуособни враждѣ, която е и Богу противна и на обществото вредителна, па и на самыте онія, които ѝ държатъ въ сърдцата си. Тоя е порокъ толкова гнусенъ предъ Бога, щото не прийма нито молитвѣтъ ни, нито жертвѣтъ ни, догде ся не примиримъ съ ближните си: „Шедъ примири ся съ братомъ твоимъ, говори Христосъ, и тогдѣ пришедъ, принеси даръ твой.“ Тая добродѣтель уподобява чловѣка Богу, на Когото сѣлицето грѣе, на добрите и на злите, и дѣждѣть му вѣли, и на праведните и на грѣшните, и побѣждава нашата злоба съ благостътъ и долготерпѣніето си. Да ся прощава оведата, и да ся обычатъ непріятелите то е и висока и превосхода добродѣтель, и който ѝ слѣдува, побѣждава самъ-себе-си, уничтожава гордостътъ и злобѣтъ, и възвышава смиреніето, благостътъ и кротостътъ си. Мой любезный сыне, тебе може да ся види тежко нѣщо да обычатъ непріятельтъ си, който ти е сторилъ нѣкоя обидѣ, и ти мысли зло? О-